

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 5. Epistola ejus ad Ephesios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 106.

cendere gestiebat, ut videret S. Polycarpum, hujus civitatis Episcopum, veterem amicum suum; ambo enim S. Joannis Apostoli condiscipuli fuerant. Cum convenissent, gratias spirituales eidem communicavit, in catenis suis gloriatus, rogabatque, ut cum omnibus Ecclesiis ad martyrii sui consummationem preces contribueret. Smirnam Legati ab omnibus vicinis Ecclesiis ad Ignatium convenere, cupidi gratiarum ejus Martyrii participes fieri. Venit Onesimus Ephesi Episcopus, qui ille S. Apostoli Pauli Discipulus fuisse creditur, habebatque socios Crocum, Burrum, Euplum, & Frontonem. Venit etiam Damas Episcopus Magnesiæ ad Mæandrum cum comitibus Basso, & Apollonio Presbyteris, & Sotione Diacono. Simul Polybius Episcopus Trallensis adfuit. S. Ignatius, ut gratum animi sensum in has Ecclesias testaretur, singulis scripsit epistolas, quas Legati redderent.

§. V.

Epistola S. Ignatii ad Ephesios.

Edit. Cotel. Epistola ad Ephesios ita incipit: Ignatius, alias Theophorus, Ecclesiæ in magnitudine, & plenitudine Dei Patris Benedictæ, ante Sæcula ad Gloriam permanentem, & immutabilem prædestinata, unitæ, & electæ in vera passione, & voluntate,

luntate Patris, & JESU Christi Dei nostri; Ecclesiæ ex æquo felici, quæ est Epbesi in Asia, Salutem in JESU Christo, & purissimam ejus Gratiam. In omnium Epistolarum S. Ignatii initio, sicut in Epistolis S. Pauli, longæ salutationes ponuntur, ejusque stilus magis ardentissimæ charitatis motibus, quam regulis grammaticæ regitur. Tum pergit: *Totam vestram Ecclesiam in Persona Onesimi Episcopi vestri, summæ charitatis viri, ad me venientem suscepi. Oro Deum, ut in JESU Christo eum diligatis, & omnes ei sitis similes. Benedictus ille, qui talem Episcopum dedit vobis, vobis, inquam, qui tali Episcopi digni estis. Quod attinet confratrem meum Burrum Diaconum vestrum, omni benedictione repletum, oro Deum, ut pro vestra gloria, & Episcopi vestri vivat. Sed etiam Crocus vivat, vobis dignus, & Deo, quem vestræ charitatis exemplar suscepi, & qui mihi per omnia solatio fuit; Pater JESU Christi remunerabitur eum, sicut & Onesimum, Burrum, Euplum, & Frontonem, ex quorum charitate omnium vestrum charitatem cognovi. Deinde prosequitur:*

Non præsumo præcipere vobis, quasi aliquid essem, quamvis enim pro JESU Christi Nomine vinculus sim, tamen perfectus non sum. Vix pro Discipulo æstimari possum, & loquor ad vos, tanquam

n. 3.

in

Sæculum II.
A. C. 106.

in Doctrina mihi pares. Nam vestra excitatio mihi necessaria erat ad pugnam, vestrum exemplum mihi fidem, patientiam, constantiam suggestit. Et paulo inferius: Bene facitis, quod voluntas vestra cum Episcopi sensu eadem sit, & dignissimi Presbyteri vestri ita cum Episcopo concordent sicut fides lyrae bene dispositæ; ex concordia vestra mirabilis consurgit Symphonia in Jesu Christi gloriam. Si tam brevi tempore tam arcta inter me, & Episcopum vestrum nata est amicitia, non fundamento innixa humano, sed spirituali, quanta vestra felicitas est, qui eidem conjuncti estis, sicut Ecclesia Jesu Christo, & Jesus Christus Patri, ut omnes in Deo unum sitis. Nolite errare; quiscunque ab altari separatur, pane Dei privatus est. Si enim unius, alteriusve orationi magna vis inest, quanto major erit vis orationis Episcopi, & totius Ecclesiæ; si quis igitur ad congregationem non venit, superbus est, et seipsum segregat, quia scriptum est: Deus resistit superbis. Caveamus ideo ne Episcopo resistamus, ne & simul resistamus Deo; quanto magis Episcopus dissimulat, eo magis timendus est; omnes enim, quos Paterfamilias Divinus supra domum suam constituit, revereri tenemur, sicut ipsum, qui misit eos; certum igitur est, Episcopum honorandum esse, sicut ipsum Dominum. Cæterum Onesimus omnium primus ordinis, quem observatis,

Prov. 3. 34.
Sec. 70.

vatis, pulchritudinem laudat, & quod ve-
ritatem diligatis, nec ullam hæresin reci-
piatis, neminem nisi Iesum Christum au-
scultantes.

Sunt Deceptores, qui Nomine Dei ab-
utentes, indigna Deo faciunt. Hos devi-
tate tanquam feras pessimas. Sunt canes
rabidi, qui occulte mordent, cavete; hæc
vulnera difficulter sanantur. Unicus est
Medicus corporeus, & spiritualis, genitus,
æternus, Deus, & homo, vera vita in ipsa
morte, Filius Dei, & Mariæ, primo passibi-
lis, deinde impassibilis Iesus Christus Do-
minus noster. Est post alia S. Ignatius pro-
sequitur: Fuit mihi relatum, quod apud
vos transiverint homines perversam Do-
ctrinam tenentes; vos autem occlusistis
aures vestras, ne audiretis eos. Et post
pauca, inquit: Valde oblector honore, qui
mibi obtingit, dum vobiscum conversari
licet hac epistola, & congaudere, quod ni-
hil spe vitæ alterius præter Deum ametis.
Incessanter etiam pro aliis oratis, quia
spes est emendationis eorum, ut Deo fru-
antur; ad eorum igitur instructionem co-
operamini, saltem bono operum vestrorum
exemplo; eorum iracundiæ opponite man-
suetudinem, elationi humilitatem, errori-
bus constantiam in fide, ferocitati huma-
nitatem. Absit ut eos imitemur, sed fra-
tres eorum simus per benevolentiam, Do-
minum autem imitari studeamus. Nulla
sit

Sæculum II.
A. C. 106.

v. 37,

Athan. de
Synod. pag.
922.
Theod. dial.
p. 34.

Sæculum II.
A. C. 106.

fit inter vos contentio, nisi in desiderio plus aliis injustitiam, damnum, & contemptum patienter ferendi. Tum de Jesu Christo loquens, ait: Pro ipso hæc vincula gero, has, inquam, margaritas spirituales; utinam cum iisdem aliquando resurgam per preces vestras, quarum semper particeps esse desidero, & inter Christianos Ephesios referri, qui semper in Doctrina cum Apostolis concordēs fuere per virtutem Jesu Christi. Scio, quis sim, & quibus scribam; ego sum condemnatus, vos vero misericordiam accepistis; ego periclitor, vos in gratia confirmati estis. Apud vos transeunt illi, qui propter Deum immolantur; Discipuli estis Pauli, illius Sancti, Martyris, ter-felicis; utinam sub pedibus ejus locus mihi sit, quando Deo fruatur.

Math. 12. 33.

Subjungit inferius: Arbor ex fructu cognoscitur; ita etiam qui se Christianos profitentur, ex operibus suis cognoscuntur; non enim professio fidei prodest, sed fides operibus conjuncta, & perseverantia usque in finem. Præstat tacere, & bonum esse, quam bene loqui, & non esse. Utile est alios instruere, si, quæ dicis, facias. Unicus est Dominus, qui dixit, & omnia facta sunt; & quod tacendo fecit, dignum est Patre. Qui verbum Jesu possidet, etiam ejus silentium intelligat, ut sit perfectus; sic loquens, quæ loquitur etiam agat, & si taceat, tamen suis operibus innotescet.

S. Ignatius
Martyr.

Tra-

Tractans dein S. Ignatius de illius tem-
 poris erroribus, ait: *JESUS Christus, Deus*
noster, conceptus est ex Maria juxta dis-
positionem divinam, de sanguine David,
operante Spiritu Sancto, natus est, & ba-
ptizari sustinuit, ut purificaretur aqua.
Princeps hujus Sæculi ignoravit Virgini-
tatem Mariæ, & partum ejus, & Domi-
ni mortem, clarissima tria Mystera, quæ
Deus peregit in silentio.

Sæculum II.
 A. C. 106.

n. 18.

Orig. hom. 6.

in Luc.

Basil. hom.

25. Hier. ad

Matth. 1.

S. Ignatius huic Epistolæ in hunc mo-
 dum finem facit: *Si JESUS Christus hanc*
mibi gratiam per preces vestras concedat,
scribam vobis secundo, & quæ tractare
cæpi, penitius explicabo de Mystero no-
vi hominis JESU Christi, de fide, &
charitate, quarum virtutum scopus est;
de ejus passione, & resurrectione, prout
mibi Deus revelaverit. Per Dei gratiam
convenitis in una fide, & in uno JESU
Christo, qui secundum carnem est de stir-
pe David, Filius hominis, & Filius Dei;
itaque Spiritu indivisibiles Episcopo, &
Presbyteris obeditis, frangentes eundem
panem, qui est immortalitatis radix,
mortis antidotum, fons vitæ in Christo
æternæ. Libenter sanguinem pro vobis
darem, & pro iis, quos ad gloriam Dei
misistis ad me Smirnam, ubi hæc vobis
scribo. Gratias ago Deo, & Polycarpum
eo, quo vos, amore prosequor. Memores
mei estote, & JESUS Christus vestri. O-

Hist. Eccles. Tom. I.

C c

rate,

Sæculum II.
A. C. 106.

rate Deum pro Ecclesia Syria, unde
vinctus Romam abducor, ego, inquam,
hujus Ecclesiæ minimus, in qua gratia
Dei ad gloriam suam me posuit. Salus
vobis sit in Deo Patre, & Jesu Christo,
qui est communis spes nostra. Hæc est
S. Ignatii Epistola ad Ephesios.

§. VI.

Epistola ad Magnesios.

In Epistola ad Magnesios post salutatio-
nem S. Ignatius ait: Postquam mihi bo-
nor obtigit, ut propter vincula mea di-
vinæ dignitatis Nomen geram, Ecclesia-
rum gloriam cano, iisque precor unio-
nem carnis, & Spiritus Jesu Christi,
vitæ nostræ æternæ; precor unionem fi-
dei, & charitatis, quæ est super omnia;
precor, quod est omnium optimum, illam
unionem, quæ est inter Jesum, & Patrem,
cujus gratia omnes Principis hujus Sæcu-
li insultus feremus, & ex hac vita fugie-
mus, ut fruamur Deo. Omnes vos am-
plecti mihi visus sum in Damante Epis-
copo vestro, qui Deo dignus est, & in ve-
stris dignis Presbyteris Basso, & Apollo-
nio, & Confratre meo Diacono Sotione,
cui me congaudere liceat, eo quod subdi-
tus sit Episcopo tanquam gratiæ Dei, &
Presbyteris tanquam Legi Jesu Christi.
Ne despiciatis ætatem Episcopi vestri, sed
omnem